

Bernhard Baunsgaard: Hr. Ømann bemærkede, at vi bare kunne lægge skat på, så var vi ude over alle vanskeligheder; det var så nemt at gøre, og det kunne være meget rimeligt. Jeg har ikke på fornemmelsen — men jeg indrømmer blankt, at jeg formodentlig er i uoverensstemmelse med flertallet herinde — at det er rimeligt at belaste det danske erhvervsliv ekstra i disse år, sådan som jeg forstår man planlægger det fra regeringens og socialdemokratiets og SF's side. Nu siger hr. Ømann, at vi bare skal lægge skat også på repræsentation, samtidig med at han indrømmer, at repræsentation kan være nødvendig i visse konkurrenceforhold, ikke mindst over for udlandet. I forvejen planlægger regeringen at belaste erhvervslivet med $\frac{3}{4}$ milliard kr. ekstra på årsbasis, idet man har bebudet, at den ekstra maskinafskrivning falder væk, mens man opretholder afviklingen af afskrivning på bindende kontrakt; desuden forhøjer man selskabsskatten fra 36 til 40 pct., og samtidig afskaffer man de første $2\frac{1}{2}$ pct., der hidtil har været skattefrie. Jeg tror, det er alt for let, man argumenterer i dette spørgsmål.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann): Blot den bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard, at vi her for os har et område, hvor vi ved at der finder meget, meget store misbrug sted. Vi ved, det er et befængt område. Man kan bare spørge rundt omkring, hvor man færdes. Derfor er det nødvendigt at gøre noget ved det. Vi kan diskutere, hvordan det skal gøres, men jeg tror, at hvis man skal gøre noget effektivt, er der ikke andet at gøre end at fratage folk tilskyndelsen til disse misbrug. Det er jo, som om tilskyndelsen, altså denne fradragsret, i sig selv er et motiv til at afholde udgifter, som man ellers ikke ville have afholdt.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Jeg skal kun endnu en gang advare imod også i dette spørgsmål at argumentere på en letsindig måde.

Jeg vil lige trække frem en af de måder, hr. Ømann argumenterede på. Han sagde: vi må jo huske på, at det er højst forskelligt for private og selskaber. Ja, vist er det da

det. Man har drevet personbeskatningen op i $\frac{2}{3}$, men siger, at det er uretfærdigt, at den lettes mere end skatten på selskaberne, der kun skal afgive 36 pct. af et overskud. Man kan sagtens lave urimeligheder, hvis man først skaber én urimelighed, tager en følgeslutning af den og så siger, at dér kan man se, så skal noget andet afskaffes. Det er en letsindig måde at argumentere på, og det er letsindigt uden videre at sige, at vi kan gå over til beskatning, når man lige har stået og indrømmet, at det er nødvendigt af hensyn til konkurrencen med udenlandske firmaer at bibeholde repræsentationsmulighederne.

Jens Foged: Jeg forstod på hr. Ømann, at han var villig til at se på problemerne vedrørende eksporten og i det hele taget vedrørende områder, hvor fradragsmuligheden kunne betyde noget for at fremme handelen.

Jeg har kun et lille spørgsmål, som jeg egentlig gerne ville bede hr. Ømann om at besvare. Når nu vi er nået så vidt, at vi skal til at lægge skat på, hvor højt beskattet er da de varer, som anvendes til repræsentation? Der var snak om op til 4 snapse, og skal der nu lægges skat på igen, hvor meget bliver der så egentlig tilbage til den rene vare, som ikke er skat?

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann): Det var et vanskeligt spørgsmål. Der er også den eventualitet, at hvis man gennemførte dette lovforslag, blev det måske ikke så forfærdelig givtigt for staten; det kunne være, at det betød et vist provenutabet gennem lavere forbrug på restaurationserne. Men det synes jeg nu ikke man bør tage hensyn til.

Det, der er min hovedhensigt med lovforslaget, er at afskaffe en meget, meget stor uretfærdighed, som er helt åbenbar for befolkningen. Men jeg forstår altså, at det radikale partis vilje til at gøre noget ved denne uretfærdighed kan være på et meget, meget lille sted.

Stetter: Hr. Ømann fremstiller forholdene, som om der ikke foretages noget som helst. Det er aldeles urigtigt. Det er den konto, som er allermest i søgelyset både hos revisorer og ligningsmyndigheder.